

112 年新北市各級學校東南亞語文競賽
團體朗讀文稿 越南語國小組 A-1

Về nhà bà ngoại (回外婆家)

Nhà ngoại ở Việt Nam rất xa.

Thỉnh thoảng, mẹ gọi điện về cho ngoại. Khi trò chuyện, mẹ luôn nói với tôi: “Ngoại hỏi, bây giờ con lớn thế nào rồi?” Và tôi luôn đáp to rằng: “Cháu đã lớn nhiều rồi!” Tôi không hiểu tại sao ngoại luôn luôn hỏi như thế, và rồi mẹ hứa với tôi rằng, khi dì lấy chồng thì tôi có thể về Việt Nam thăm ngoại.

Dì sắp lấy chồng, tôi và mẹ cùng về thăm ngoại.

Khi về đến Việt Nam, mẹ nắm chặt tay tôi, phấn khích nói: “Việt Nam ơi, tôi đã trở về rồi!”

Mẹ kể cho tôi nghe rất nhiều về Việt Nam, đôi khi lại xen vào vài câu nói mà tôi chẳng hiểu, và nghe rất lạ. Ở đây, mẹ trông khác hơn so với khi ở Đài Loan, tôi cũng không còn giống tôi khi ở Đài Loan nữa.

Cuối cùng, tôi cũng gặp ngoại. Ngoại ôm tôi vui mừng và nói: “Cháu của bà lớn thật rồi!”

Không khí gia đình ngoại thật nhộn nhịp, ngoài các dì và

các cậu, còn có các em nhỏ nhìn tôi với ánh mắt tò mò. Rồi đến ngày cưới của dì. Từ sáng sớm, hàng xóm láng giềng đã đến phụ chuẩn bị cho lễ cưới. Mọi người ra vào tấp nập.

Cô dâu mặc áo dài lụa thêu hoa, đầu đội khăn mấn, rất đẹp!

Không lâu sau, nhà trai đến để đón dâu, bầu không khí trở nên náo nhiệt. Không khí phòng khách từng bừng nhộn nhịp, mọi người đều cười nói vui vẻ, hân hỷ và bận rộn. Trên bàn bày đầy các loại mâm quả được phủ khăn lụa có thêu chữ “Hỷ”. Tôi thấy có cả cau và vài chiếc lá xanh, bèn hỏi mẹ: “Đây là gì hả mẹ?” Mẹ nói: “Đây là lá trầu, trầu và cau có một câu chuyện được lưu truyền từ xa xưa”

Sau đám cưới của dì, chúng tôi cũng phải chia tay ngoại để trở về Đà Loan. Tạm biệt nhé! Ngoại ơi.

Trên máy bay, mẹ chỉ im lặng, không nói gì. Tôi an ủi nói: “Mẹ ơi, Việt Nam không xa lắm đâu, chúng ta nhất định sẽ trở lại, mẹ nhé!”

Việt Nam ơi, tạm biệt nhé!